

๒

ถูกลีบ ถึงศูนย์

ใจที่หยุดต้องถูกล้างนะ ถ้าไม่ถูกล้างใช้ไม่ได้ ต้องหยุดเข้าลืบ เข้าศูนย์ เข้าส่วน ถูกลืบ ถูกศูนย์ ถูกล้วน ถ้าหยุดกลางกายเช่นนั้นถูกลืบ พอถูกลืบเท่านั้นไม่ช้าจะเข้าถึงศูนย์ พอถูกลืบแล้วก็จะเข้าถึงศูนย์ทีเดียว โบราณท่านพูดกันว่า

เห็นลืบแล้วเห็นศูนย์	เป็นเค้ามูลลืบกันมา
เที่ยงแท้แน่นอนักหนา	ตั้งอนิจจาเป็นอาจิณ
จุดแล้วปฏิสนธิ	ยอมเวียนวนอยู่ทั้งล้น
สังขารไม่ยี่นยิน	ราศีล้นเป็นตัวมา

นี่ลืบ-ศูนย์นี้เป็นตัวสำคัญนัก สัตว์โลกจะเกิดในโลกได้ ต้องอาศัยเข้าลืบแล้วตกศูนย์จึงเกิดได้ ถ้าเข้าลืบไม่ตกศูนย์แล้วเกิดไม่ได้ นี่โลกกับธรรมต้องอาศัยกันอย่างนี้ ส่วนทางธรรมเล่าก็ต้องเข้าลืบ เข้าลืบแล้วก็ตกศูนย์

**“ตกศูนย์” คือ “ใจหยุด” พอใจหยุดเรียกว่าเข้าสัพ
เห็นเป็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ผุดขึ้นที่ใจหยุดนั้น
นั่นตกศูนย์แล้ว เข้าสัพแล้ว เห็นศูนย์แล้ว เรียกว่า “เข้าสัพ
แล้วเห็นศูนย์”**

หลักการเจริญภาวนา สมถวิปัสสนากรรมฐาน